

MATURALNI GODIŠNJAK

GENERACIJA 2024. /2025.

IMPRESUM

NAZIV: MATURALNI GODIŠNJAK 2024./2025.

IZDAVAČ: Gimnazija A. G. Matoša Vijenac kardinala A. Stepinca 11, 31400 Đakovo

ADRESA: Vijenac kardinala A. Stepinca 11, 31400 Đakovo

ZA IZDAVAČA: Zlatko Mrkić, ravnatelj

GLAVNA UREDNICA: Begzada Medžiković, 2.c

ZAMJENICA GLAVNE UREDNICE: Lorena Ljepotić, 2.c

GRAFIČKA PRIPREMA: Rita Plavčić, 2.c

FOTOGRAFKINJE: Ivona Petrović, 2.c, Lorena Ljepotić, 2.c

NOVINARI: Lorena Ljepotić, 2.c, Nina Mandarić, 2.b, Ivona Petrović, 2.b, Stela Brandis, 2.b, Iva Đapić, 2.c, Begzada Medžiković, 2.c, Rita Plavčić, 2.c, Iva Slobodanac, 2.c, Iva Sukačić, 2.c, Lina Šabani, 2.c, Nika Zorić, 2.c

VODITELJ NOVINARSKE GRUPE: Miro Šola, prof.

Dragi maturanti,

došao je trenutak koji ste dugo priželjkivali, ali koji vam sada, kad je tu, vjerojatno djeluje pomalo nestvarno. Završava jedno važno poglavlje vašeg života – gimnazijsko obrazovanje – i otvara se novo, još neispisano, puno izazova, izbora i prilika. Tijekom godina provedenih u našoj školi, niste samo učili činjenice, formule i datume. Rasli ste kao osobe, razvijali kritičko mišljenje, gradili prijateljstva, otkrivali vlastite vrijednosti i snove. Ponosni smo što smo bili dio tog procesa. Gimnazija A. G. Matoša bila je vaš drugi dom, a vi ste ostavili trag u svakom kutku – u učionicama, hodnicima, školskim projektima, natjecanjima, predstavama i razgovorima. Taj trag će ostati, baš kao što ćete vi zauvijek ostati dio ove škole. Pred vama su novi putevi – neki jasni i ravni, neki krivudavi i nepoznati. Ne bojte se pogriješiti. Ne bojte se pitati. Ne zaboravite tko ste i odakle dolazite. Vjerujte u sebe jer imate znanje, vještine i hrabrost za graditi svijet kakav želite. U ime svih profesora i djelatnika škole želim vam svu sreću, radost i uspjeh u svemu što vas čeka. Budite odvažni, budite svoji i s vremena na vrijeme sjetite se Matoša i onih koji su vjerovali u vas.

S ponosom i zahvalnošću

Ravnatelj
Zlatko Mrkić, prof.

4. a Generacija kave, dobrote i karaktera

Vesna Tomić, prof.

IVAN BILAĆ

Statistika kaže da neki ljudi jedu meso, drugi kupas, a svi u prosjeku sarmu

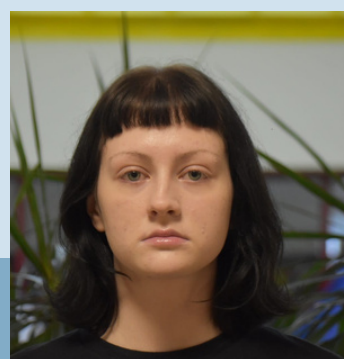
MIRTA ČOTA

Tko je ponio kokoš?

LEA IVANOVIĆ

Sitna, ali dinamična.

EMA JURIĆ

„No!, I'm not. I'm a Chicken! Bawk! Bawk!”
Pinkie Pie

LEONARDO KALIĆ

Ponovo krećem na novo putovanje jer najljepše uspomene nosim sa sobom.
Hvala svima!

KARLO KEDVEŠ

Cave caneen.

MARKO KOLAK

Svako jutro zgužvan.

JOSIP KRIŠTO

Za dobrim konjem prašina se diže.

MISLAV SABOLSKI

Naučiti mene nešto je Sizifov posao.

ANTE TOT

Ne grdi konja kojega nisi jahao.

IVAN ZRAKIĆ

Lorem ipsum!

MARKO ZRAKIĆ

Crna kosa,
taman ten, osmijeh
kao izmišljen.

Broj 12 često simbolizira cjelovitost i ravnotežu – 12 je mjeseci u godini, 12 sati na satu, 12 ljudi oko stola... Dovoljno da svatko ima svoje mjesto, a nitko ne bude izgubljen u gomili. Tako je i s njih 12 – tri djevojke i devet mladića koji su od prvog dana činili razred koji ima glavu, srce i dušu. U školu su ušli ozbiljno. Ambiciozni, odgovorni i s rezultatima koji su odmah govorili u njihovu korist. S godinama su pokazali da znaju održati ravnotežu između školskih obaveza i svega onoga što ih čini mladim ljudima s karakterom. Ocjene im nisu bile jedino mjerilo uspjeha. Važnije im je bilo učiniti ono što je ispravno, biti podrška drugima i ostati dosljedni Sebi. Unatoč malom broju učenika u razredu nikada nije bila tišina. S njima se uvijek moglo razgovarati o različitim temama. Razgovarali smo (većinom) iskreno, razumno, bez drame i s puno razumijevanja. Znali su prepoznati trenutak kada treba slušati, kada pomoći, kada stati, a kada se nasmijati. To su oni. Mladi ljudi na koje se možeš osloniti. Uvijek spremni na šalu, kavu, ali i posao. Ako treba organizirati, volontirati, sudjelovati u raznim aktivnostima – tu su. Ako treba pomoći nakon nastave – opet su tu. A ako treba samo sjesti i biti zajedno, bez posebnog razloga – i tada su tu. I baš zato su posebni. I zato kad me netko pita kakav mi je bio razred, kažem: jedan od onih zbog kojih ovaj posao vrijedi raditi.

Vesna Tomić, razrednica

4.a - odrasli koji se ponašaju kao djeca

Kako bolje opisati ovaj razred, ako ne kažemo da je 4.a jedan. po broju učenika. manji razred u školi, ali po karakteru i dobroj atmosferi lako pamtljiv. Na početku školovanja u razredu nas je bilo 14, a danas, ako nas kojim slučajem odlučite prebrojiti, vidjet ćete da nas je 12. Dvanaest, barem prema kratkom Google pretraživanju, također je broj koji simbolizira savršenstvo i zato nikako ne simbolizira ovaj razred. Griješimo, svađamo se (većinom se svađa Lea), živciramo se (većinom je to Mirta), pokušamo napraviti ispravnu stvar i toliko zeznemo da izrodimo još veće greške i tako u krug. Pa. ipak, svi se slažemo i smatramo da bolje razredne kolege nismo mogli dobiti. Sve negativno što se dogodilo tijekom četiri godine lako se zaboravlja kad se sjetite puno češćih lijepih trenutaka. S ponosom predstavljamo članove matematičkog maturantskog razreda.

Ivan Bilać - kažu da je kao i njegov prosjek - odličan. Za njega odmor prije bilo kakvog ispravka ne postoji, odjednom postane za glukozu, limese ili. pak. životopis Krležu. Neki kažu da je kvizmanijak ili još gore, samo manijak, da ima najgore fore..

Mirta Čota - Gdje započeti? Prva od tri dame 4. a razreda iznimno voli komentirati boje u filmovima, a i donosi boje u naš život - većinom crnu i sivu. Šalimo se, naravno, Mirta je jako brižna osoba i uvijek vodi glavnu riječ u razredu. Ako trebamo odgoditi test ili odgovaranje, Mirta stupa na scenu kao hrabra duša koja vodi pregovore u ime cijelog razreda.

Lea Ivanović - U godišnjaku: Lea za sebe kaže: sitna, ali dinamična. lako niža rastom, veliki je karakter - pronicljiva, ambiciozna i uporna duša. Lea je uvijek tu za druge, spremna pomoći i dati sve od sebe kako bi izvukla najbolje iz svake situacije.

Ema Jurić - Kada propustite dan u školi, uvijek možete računati na Emine bilješke s nastave. Kada neko gradivo stvara problem razredu, Ema je tu da vam pomogne riješiti nepoznanice. Ona je kreativna, tolerantna i draga osoba.

Leonardo Kalić - poznatiji pod nadimkom "Leki", jedna je od upečatljivijih persona našeg razreda. Ovaj direktan, ali pošten kolega, prvi će skočiti u pomoć kad zatreba te iako djeluje kao osoba s kojom nema zezancije, šala mu je jedna od jačih strana.

Karlo Kedveš - od Karla do Kedveša, preko Kerveša te konačno Kera. Na redu je naš kick boksač koji mlati sve pred sobom (još nije nas iako je mogao puno puta). Jedine stvari koje ima u školi su Cola zero, dijelove kemijskih i možda šarafciger. Diže atmosferu (kao i Leonardo). Karlo, nadamo se da ćeš nas se sjetiti kad jednom osvojiš cijeli svijet.

Marko Kolak - Naš košarkaš i IT tip. Kada god bismo ga pitali o nekoj kompleksnoj stvari koju tri osobe u svijetu znaju, on bi bio jedna od te tri, a da ga pitate da zbroji 2 i 2 dobili biste 5 kao odgovor. Kod košarke zato on bome zna računati jer rijetko koja lopta ne završi u košu. On je primjer svestranog čovjeka jer uz matematiku i košarku još pokušava raditi i tetovaže, ali vam ne preporučujem da mu se javite.

Josip Krišto - Veliki čovjek, velikog srca, naš je Josip Krišto. Na filozofiji najdraži, a na tasmanijskog đavla uvijek pazi. Sebe je best in englishem prozvao, ali onda je za Ivana Zrakića doznao. Nema veze, Krišto, i dalje si advanced, volimo te.

Mislav Sabolski - uvijek je tu kad zatreba. Tih, ali spreman pomoći bez puno priče. Nije da se gura, ali kad nešto zapne, zna pronaći rješenje. Kad vam je računalo u kvaru, zovite Mislava i usput mu dajte da popije kavu.

Ante Tot - Svaki odmor ide van zapaliti i nije mu problem to jednom kavom zaliti. Svake godine kosu drukčije skрати, zbog kravate i odijela svaka cura ga prati. Ante je u ekipi za ispravak bio jedan od glavnih, a na pitanje kada će ispravljati, odgovorio bi: "Ma ne da mi se."

Ivan Zrakić - Ivan, Džon Zi ili Best In English ovog razreda. Pomalo uspavan i samozatajan, barem kada je škola u pitanju. Za ispite je uvijek spreman, a za pitanja profesora uvijek ima prave odgovore. Razuman je, duhovit i odgovoran - rijetka kombinacija koja ga čini zaista odličnim prijateljem i razrednim kolegom.

Marko Zrakić - Posljednji u imeniku, ali ne i manje važan. Jedini je maloljetni maturant (još malo izdrži, Marko). Naš kemičar, najbolji plesač i samoprozvani Marki, ali baš na koncu svega, najbolje bi ga opisali ovim izrazom: crna kosa, taman ten, osmijeh kao izmišljen.

I za kraj, trinaesti od dvanaest članova razreda naša je razrednica - prof. Vesna Tomić. Draga razrednice, u ovu smo školu došli kao djeca, a iz nje izlazimo kao odrasli koji se ponašaju kao djeca.

Zahvaljujući Vama, vašem nesebičnom odricanju i predanosti, iz gimnazije također izlazimo kao bolji ljudi no što smo bili kad smo u nju ušli. Neprestano ste se za nas brinuli ove četiri godine, u razrednu grupu slali opaske o ocjenama, a mi vama zauzvrat slike sa subotnjih izlazaka. Kada je bilo teško, znali smo komu se trebamo obratiti i uvijek spremno dolazili Vama po savjet. Znali smo i da kada uđemo u učionicu broj 3 da će nas uvijek čekati opuštena i vesela atmosfera te vi, draga profesorice, uvijek vedri i nasmijani i često s kavom u ruci. I kako drugačije završiti, profesorice, doli da vam kažemo jedno zasluženno, najveće, najiskrenije - hvala. Uvijek ćemo vas pamtit i voljeti!

4. a

4. b

4.c

4.d

4. b Ovaj razred ne bi bio isti da...

Daliborka Šetka,
prof.

FILIP ANDRIĆ

Zvezdano nebo nad nama,
moralni zakon u nama...

LUKA CRNOV

Forma je prolazna, klasa je
vječna.

IVANA ĆURIĆ

Ćurička, što je smiješno?

MIHAEL GILMAN

Prolazi sve

IVANA HES

Ako niste čuli moj
smijeh – niste bili u školi.

INES IVANČIĆ

Ajoj aj chill!

LANA JOSIPOVIĆ

Imam više žvaka nego živaca.

IVA JUKIĆ

Napisala sam ovo u zadnji
tren, kao i sve zadaće.

LANA KAPETAN

Više brinem što ću obući na
maturalnu, nego kako proći
maturu.

JOSIP KELIĆ

Svi lažu...

IVANA LOVRIĆ

E, pa sad...

PETRA LOVRIĆ

Jel i ovo moram predati do
23:59?

VIKTOR LUČIĆ

Balun, briškula, brudet i bonaca...

PETRA LUKIĆ

Nije Petra vrana!

ANDREA MIŠIĆ

Chat GPT nije bio dovoljno kreativan.

REA MITAR

Pogodi danju, noću i noćnim danima.

MARIJA PEPIĆ

Suza suzu stiže.

MARTA PIŠL

Bilo je i većih problema pa ih nismo riješili.

LUNA PLATUŽIĆ

Ajoj, ovo mi je stresno!

PATRICIJA PŠENICA

Oprostite, bus je kasnio!

EVA SREMAC

A sad ono najgore...

MARIN ZORIĆ

I ja pratim nogometne ikone.

Šarena paleta interesa, osobnosti i talenata

Biti razrednica 4.b razredu značilo je imati priliku biti dio nečeg posebnog – generacije koja ostavlja trag. Od prvog dana bilo mi je jasno da je riječ o posebnoj skupini učenika – odgovorni, marljivi, empatični i, iznad svega, ljudi. Na početku nas je bilo 22, šest učenika i šesnaest učenica, a u 2. razredu nam se pridružio još jedan učenik, pojačanje dečkima. U četvrtom razredu nas je, zbog preseljenja, napustio Ante, ali on i dalje ostaje dio našeg razreda – uvijek dobrodošao i rado viđen gost.

Ono što ovaj razred izdvaja nije samo njihov kontinuirani uspjeh – iz godine u godinu bili su među najboljima – već i njihova svestranost. Neki plešu moderni ples, drugi folklor, neki sviraju, pjevaju, slikaju, trče maratone ili igraju nogomet. Ima onih koji sami uče ruski, vole informatiku, stvaraju glazbu, ali i onih koji najradije idu na koncerte – i ne, ne idu svi samo na narodnjake! U našoj glazbenoj ekipi ima i rokerica (plus jedan panker). Raduje me što smo kao razred sudjelovali u svakoj humanitarnoj akciji u našoj školi, a kako i ne bismo kad su među nama i volonteri te aktivisti Crvenog križa. U ovoj šarenoj paleti interesa, osobnosti i talenata, svatko doprinosi posebnoj atmosferi razreda, a baš je to ono što ostaje i što se pamti. Sigurna sam da nećete zaboraviti naše sate razrednika na kojima ste aktivno sudjelovali u raspravama i radionicama, slušali jedni druge, plesali i (iz)gradili odnose koji nadilazile školsku svakodnevicu. A tek maturалno putovanje! Bilo nam je ludo i nezaboravno! Dani smijeha, prijateljstva i zajedništva gdje smo se još više zbližili i bolje upoznali. Posebno želim pohvaliti učenike koji su se suočili s ozbiljnim zdravstvenim teškoćama i čestim izostancima, a svedjedno su s osmijehom, upornošću i radom savladali sve izazove. Pokazali ste svima nama kako se snagom volje i pozitivnim stavom može puno postići. Od vas svi možemo učiti. Dragi moji, pridobili ste me na prvu, a nakon gumenih bombona i rođendanskog iznenađenja u srcu ćete uvijek ostati kao moj 4.b. Pred vama su sada novi počeci i novi izazovi. Vjerujem u vas i želim vam ostvarenje svih vaših snova i ciljeva.

Ovaj razred ne bi bio isti da... ...Fandrić ne kasni, Crnov ne „špreha“ i ne ide kod Ljepotića na zbor samo kako ne bi odgovarao glazbeni sve četiri godine, a Sanjin (Hesin) smijeh ne odzvanja cijelom školom. Ne bi bio isti da Marin nije došao tek u drugom razredu, da se Marta ne javlja na povijesti. Ne bi to bio naš razred ni da Evu ne opomene svaki profesor zbog ponašanja, a da Paca ne jede svoje legendarne kombinacije hrane – kulen i tortu. Bilo bi čudno da Ćurić dođe cijeli tjedan u školu, a Iva nešto ne zna. Petra i Rea ne bi bile one da ne motaju cigare pod svim satima. Andrea i Luna ne bi bile one da se jedan dan ne posvađaju oko Filipa. Viktor – glas razuma među dečkima koji neumorno igraju Brawl Stars. Uvijek će ih pokušati prizvati svijesti, ali nekad im se i sam pridruži. A Martino koljeno? Ozlijeđeno već četiri godine – opravdanje za neigranje tjelesnog, ali ne i za trčanje na kavu s Reom i Petrom. Lana Kapetan? Bit će zapamćena po svom prezimenu – Kapetan. A Ines? Ode na natjecanja iz tjelesnog samo da ne bi morala dolaziti u školu. I da, svaki dan je modna revija kad Marija uđe s novim outfitom. Kelić zna bolje geografiju od Bušića (profesore, nemojte se ljutiti). A ne možemo ni zamisliti školski događaj bez plesnih točaka sestara Lovrić... I da, školski dani su se promijenili otkad je Lana ostala bez svojih poznatih žvaka – kojih je, nažalost, ponestalo u četvrtom razredu. I naravno – Daliborka Šetka, koja se šetka po razredu dok nam „špreha“ i prigovara jer se ne znamo sami dogovoriti. Ali barem – za razliku od drugih – nemamo njemački, nego sat razrednika. I to nešto vrijedi. Iako naš put kroz srednju školu nije bio uvijek lak i bez problema, vi ste bili ona koja nas je držala na okupu i vodila kroz sve izazove. Bilo je grešaka, nesporazuma i teških dana, ali zahvaljujući vašem strpljenju, razumijevanju i upornosti – uspjeli smo. Hvala vam što nikad niste odustali od nas, ni onda kad možda jesmo sami od sebe. Ovaj razred je sve samo ne običan – i zato je baš 4.b.

Norijada 2025.

4. c Generacija koju je fizika obojila osmijehom

Mirta Lulić, prof.

MARKO BENAKOVIĆ

Prvi u imeniku, ali ne i u znanju.

MATEO BIČVIĆ

Moje znanje: 50% sreća, 50% šarm!

DOROTEA BOŽIĆ

Božić odlazi!

STJEPAN BRAČKO

Članak 3., stavka 2.

ANA DRMIĆ

A ja druga...

LEA DUŽMOVIĆ

Leović?!

PETRA ERCEG

Ich liebe Deutsch nicht so gut.

RITA ILAKOVAC

Vratite Goli otok!

BORNA KAURIN

Pa, ovo sam očekivao!

INES KOVAČ

Pick up, Ines!

HELENA KVESIĆ

Možemo li mi putnici na bus?

PETRA LUKIĆ

Probudio se, jel spavo pa se probudio...

MANDA MATUZOVIĆ

Di je Ana?

ANA MIKIĆ

Di je Manda?

LANA PEŠUT

Magda, ajd nećemo učiti!

DOMAGOJ PETZ

Eci, peci...

KLARA PITINAC

„Bila je živčana, ali dobre volje.“

EVA PRODANOVIĆ

Drugo najgore iskustvo u mom životu.

MATEA SAMARDŽIĆ

Vaše izjave su u zadnje vrijeme za promatranje.

ANA TILMAN

Ja se prva javljam!

MAGDA TILMAN

Lana, ajd nećemo učiti!

PETAR VIDOVIĆ

Magda, šta imaš u toj vrećici?

U moru školskih obaveza ponekad se dogodi da vas zapljusne val čiste radosti i pozitivne. Upravo sam to imala priliku doživjeti protekle četiri godine kao razrednica jedne uistinu posebne generacije maturanata. Njihova lica, gotovo uvijek ozarena osmijehom, njihova vedrina koja je ispunjavala učionicu i njihova urođena poštenost činili su svaki dan proveden s njima pravim užitkom. Moram priznati da sam, kao profesorica fizike, predmeta koji nerijetko izaziva uzdahe i poneku glavobolju, imala poseban izazov pred sobom. No, ovaj je razred i tu preokrenuo igru. Njihova znatiželja, spremnost na suradnju i nevjerojatna sposobnost da čak i u zakonima termodinamike pronađu povod za smijeh, činili su svaki sat fizike jedinstvenim iskustvom.

. Nikada neću zaboraviti njihovu entuzijastičnost prilikom izvođenja pokusa. Nerijetko bi se tijekom tih izvođenja pokusa dogodila i pokoja nesreća; praćena salvetama i prigušenim hihotanjem, ali nikada nije nedostajalo volje da se shvati „zašto je nešto eksplodiralo ili ;kako napraviti da lebdi Njihova pitanja bila su inteligentna, njihova rasprava konstruktivna, a njihova spremnost da se uključe u praktični rad – zarazna. Ovaj razred nije bio savršen u smislu besprijekornog znanja iz svih područja fizike (priznajem, ponekad bi se tu našlo “kreativnih” odgovora), ali su bili savršeni u svojoj ljudskosti. Njihovo međusobno poštovanje, njihova spremnost da pomognu jedni drugima i njihova iskrena radost zbog tuđeg uspjeha činili su ih iznimnom skupinom mladih ljudi. Kao njihova razrednica, osjećala sam neizmjernu sreću i privilegiju što sam mogla pratiti njihovo odrastanje. Njihova pozitivna nije samo olakšavala školske dane već je i mene osobno podsjećala na važnost vedrog duha i iskrenog odnosa prema drugima. Uvijek su bili tu jedni za druge te su, pružajući podršku i razumijevanje, stvarali sigurno i poticajno okruženje. Sada, kada se bliži kraj njihovom srednjoškolskom putovanju, osjećam tugu, ali i neizmjerni ponos. Ovi mladi ljudi, naoružani znanjem, poštenjem i zaraznim osmijesima, spremni su zakoračiti u svijet odraslih. Sigurna sam da će, gdje god krenuli, unijeti tračak sunca i pozitivne energije.

Dvadeset dva komada čistoga kaosa!

Danas nije obična dan. Danas slavimo kraj jedne ere – četiri godine smijanja, stresa, šalabahtera, zadnjih klupa, kavica prije škole i bježanja s nastave pod izlikom „imamo vozački“. Kad smo kao izgubljeni prvašići kročili u hodnike škole, nismo ni slutili da će nam četiri godine proletjeti brže nego što Mateo Bičvić baci foru koja nas sve obori s nogu. I sad smo tu – maturanti, odrasli ljudi... ili bar dobro glumimo da znamo što radimo. Naš razred? 22 komada čistog kaosa. Šest muškaraca – i to kakvih! Stjepan i Marko – naš muški tandem, nerazdvojni, osim kad Stjepan mora uhvatiti bus jer mu vozač više ne oprašta kašnjenja. Manda i ja. Toliko sinkronizirane da kad jedna kaže „neću na prvi sat“, druga je već na putu za kafić. Ana Drmić – naš mikrofon na najjače. Gdje je Ana, tamo je i energija. A ako se pitate tko nas je sve četiri godine pokušavao držati u redu – to je Ana Tilman, naša predsjednica, vođa i organizatorica. Kad Ana kaže „to ćemo riješiti“, znajte – to će biti riješeno. Lana Pešut nam se pridružila u trećem razredu, ali kao da je bila s nama od prvog dana. Ako čujete da netko pjeva, ne morate ni pogledati tko je, znate da je to Lanin glas. Putnici – Helena, Ines, Eva, Rita, Mateo i Stjepan – uvijek prvi na izlazu, jer bus ne čeka. Petz – dečko kojeg jednostavno moraš voljeti. Svijet bi bio ljepši kad bi bilo više Petzeva. Petra Erceg – vegetarijanka s karakterom, plače na svaki video napuštenih životinja – dok mi scrollamo dalje, ona već planira kako će udomiti čivavu, mačku i tri patke s Instagrama, a Petra Lukić – najnježnija duša, ali vjerujte, zna kad treba biti oštra. Klara – njene lokne pune osobnosti stvaraju njoj karakter, a nama štiti za prepisivanje. Bez Lee svi bi bili prozvani odgovoriti na pitanja iz kemije i biologije, ali zato je ona, naša buduća kirurginja tu. Matea – sportašica, može otrčati maraton, a onda još i pripremiti se bolje od nas za buduću ispit. Borna – duša mila, zet iz snova svakoj majci. Helena – najbolja prodavačica na buvljaku, i još bolja osoba. Ines – tiha, ali pazi se, jiu jitzu se ne čuje – osjeti se. Vidović? Još uvijek bira – FER ili medicina. Mi još uvijek bismo što ćemo obući ujutro. Sretno, legendo. Eva, najmirnija i najtiša osoba koju znamo, ali iza te tišine krije se najnježnija osoba s najviše karaktera, samo pametno ona bira kome će ga pokazati. Rita – legenda kaže da se još nije nasmijala. Mi znamo da je, samo neće to priznati. Dorotea – naša njemačka stručnjakinja. Dok mi kažemo „Guten Tag“ ona već prevodi Goethea. I Magda – koja ne dijeli samo bočicu vode, već i dobro raspoloženje, osmijeh i neizostavni: „Tko ima punjač?“ I sad... kako reći zbogom nečemu što nas je oblikovalo? Možda ne znamo još točno što ćemo studirati, gdje ćemo biti za pet godina, ali znamo jedno – imamo jedni druge, uspomene koje ne blijede i razred koji se ne zaboravlja.

Norijada 2025.

4. d „Oni su mali, ali su veliki.
Oni nisu tako mali, ali su
dovoljno veliki da ne budu
mali.”

Vesna Vuksanović, prof.

LUCIJA BOŽUR

Prvo puko, drugo – propo...

IVA GRIZELJ

Ajd nas pustite ranije!

ANA HAJDUKOVIĆ

Ajmo danas ne raditi ništa!

NELA JUKIĆ

Jel mogu na bus?

NIKO RADMAN

Samo ikonski.

VERONIKA RIPIĆ

Ajd molim Vas zakasnite, da
stignem u pekarnicu!

SARA SESAR

Jel danas gledamo neki film?

LUCIJA SKENDER

Excuse me, miss teacher?

STJEPAN VUKOVIĆ

Jednom sam ubio biljku tako što
sam je previše zalijevao.

4. d razred najmanji je razred u školi. Od samoga početka u ovome se razredu izmijenilo mnogo učenika. Neki su se ispisali i prešli u druge škole i zanimanja, dok su se drugi upisivali, i uglavnom, odlazili nekuda dalje. Posebnost je učenik iz okoline Vinkovaca koji se svega 2-3 puta pojavio u školi, ali su roditelji vjerovali da on redovito pohađa nastavu, sve dok nisu pri kraju polugodišta obaviješteni da ga dođu ispisati. Ipak, broj se učenika stabilizirao i oni koji su ostali, ostali su do kraja, i sada su maturanti koji su uspješno proslavili svoju maturalnu zabavu udruživši se s još jednim razredom. Matura je pred njima i ja sam uvjerena da će je uspješno položiti. Uzrok ove zavrzlake je smanjenje broja učenika u novijim generacijama. Jezično zanimanje izgubilo je na privlačnosti jer se i broj završenih jezičara povećao pa više nema velike potreba za tim zanimanjem. Razred koji je ostao sastoji se od 9 učenika. Ono što je nedostatak razreda, postalo je i njegova prednost. Učenici su se povezali, počeli zajedno izlaziti i družiti se. Nakon iskustva „online“ nastave, bilo je , kao i kod mnogih učenika, problema sa znanjem. Ali, upornim radom sve se može nadoknaditi. Nivo znanja se s vremenom povećavao pa su se izjednačili s drugim razredima. Razgovori i zajedničko rješavanje problemarezultirali su razvojem razumijevanja za druge i empatijom. Lijepo je vidjeti kako učenici sazrijevaju i postaju odrasli. Pogreške su dobre ako nam pomognu da shvatimo u čemu griješimo i nakon svega postanemo zreliji i bolje rasuđujemo. Na maturalnom putovanju učenici su se ponašali primjereno, kulturno i držali su se svih dogovora. Vjerujem da će im to putovanje ostati u lijepom sjećanju. Dobro je vidjeti da su se oni znali držati mjere i danih savjeta, dok su neki učenici potpuno zanemarili takve stvari. Na kraju, vjerujem da će im biti žao rasti se, a nezadovoljstvo zbog toga što je razred ostao tako malen već davno se izgubilo negdje u vremenu. Poslije svega ostaju samo lijepa sjećanja, a školsko doba pamti se cijeli život.

Razrednica Vesna Vuksanović

Zajedno smo učili, griješili, padali i dizali se

Četiri godine srednje škole prošle su brže nego što smo mogli zamisliti – od onih prvih dana zbunjenosti, preko ispita, smijeha na hodnicima, do zadnjih zajedničkih trenutaka koje ćemo pamtit i zauvijek, a posebno naš maturalec u (sk)Orebić. Naš razred možda nije bio savršen, ali upravo su nas te različitosti i sitni kaosi učinili posebnima. Zajedno smo učili, griješili, padali i dizali se. I što je najvažnije – rasli smo kao ljudi. Možda sada krećemo svatko svojim putem, ali dio nas će uvijek ostati ovdje – u tim klupama, u našim zajedničkim šalama, u uspomenama koje ćemo nositi sa sobom. Sretno svima u budućnosti – i nikad ne zaboravite tko ste bili dok ste bili 4.d!

Mjesto za potpise: